

unesenivangole.socializmus.sk

Až v neděli zažíváme plno vzruchu v té dlouhé a nepřetržité nudě. Přijel sem, chlapům ze Sašovy party známý francouzský novinář, pan Philippe Chatenay. S ním je tu ještě Američan a snad je to také novinář. Kromě těch novinářů se také dost nečekaně objevili i francouzští dobrovolníci z organizace „Lékaři bez hranic“.

Jsou čtyři, a jsou rozděleni do dvojic a obchází naše cubatas, kde jim Lumír a Saša dělají tlumočníky. Nejsou však, ani nijak zvlášť vybaveni pro tento účel. Jen se vyptávají na naše subjektivní potíže, léčit nám je bude Šaman. Kromě toho ještě kladou otázky, jako byly ty od pana Navary koncem června. Něco v tom smyslu jako jak jsme byli organizováni v AC. To potom vede k odmítavému postoji některých z nás. O těch jejich dotazech jsme si řekli druhý den, teprve potom, co jsme se všichni po dlouhé době sešli v jango.

Důstojníci UNITA nás sem chtějí posílat jen po dvojicích, tak jak spolu bydlíme a jak jsme mezi sebou izolováni. Je to z jejich strany pochopitelné, drželi se svých pokynů. Američan si ale postavil hlavu, a trvá na tom co řekl. Je to tak prý domluveno s generálem Savimbi. A z toho on nehodlá ustoupit. Posílají nás nazpět do naší chýše a budou se zřejmě radit s vedením.

Druhý den po deváté hodině, jdeme opět do jango na setkání s novináři, dnes je to všech dvacet chlapů naráz, tak, jak si to přál ten Američan. Vychází z toho i taková možnost, že si důstojníci buďto sami zjednoduší službu vydáváním svévolných příkazů, nebo mělo vedení UNITA strach ze zveřejnění opatření, kterými nás psychicky terorizuje. Nakonec to mohla být špatná komunikace mezi důstojníky ve štábu a velením na základně. V každém případě je dobře vidět, že respekt ze strany vlivných cizinců ještě mají.

Přítomní novináři nás hned nabádají k tomu, abychom si vyříkali vše, co si potřebujeme mezi sebou sdělit. Je to od nich sympatické, jak se snaží pomoci nám alespoň tímto, pro ně nejjednodušším způsobem. Oni nás informují o všem, co se právě odehrává, nebo odehrálo ve světě. Také o stavu jednání ohledně našeho propuštění, což nás zajímá v tuto chvíli nejvíce. Přislíbili nám i to, že požádají vedení UNITA o zrušení izolace hned, jak se vrátí na Jambu. Jedno z prvního, co od nás slyšeli bylo totiž to, že jsme si na tu izolaci tvrdě stěžovali. Vzali si sebou od nás naše dopisy, které byly určeny pro naše příbuzné u nás doma. Tyto dopisy ale k našim rodinám nikdy nedošly. Velká snaha z jejich strany by tu však v každém případě byla, a proto jsme se na ně snad ani zlobit nemohli. A jejich vlastní vinou to totiž vůbec ani být nemuselo. Nakonec i toto vše jsme se dozvěděli až se značným zpožděním, vlastně až po návratu domů, takže nás to tehdy ani nijak nemrzelo.